

munale beslutninger, dvs. at afgørelser normalt træffes af et stående udvalg under amtsrådet efter de almindelige regler i den kommunale styrelseslov.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3. (§ 9, stk. 1).

Den gældende bestemmelse i § 9, stk. 1, 3. punktum, fastslår, at tilskud til behandling hos fysioterapeut på klinik kun kan ydes, hvis klinikken er godkendt af amtsrådet, i Københavns og Frederiksberg kommuner af kommunalbestyrelsen. Ifølge § 9, stk. 1, 4. punktum fastsætter Sundhedsstyrelsen regler for klinikens indretning.

Med hjemmel i denne lovbestemmelse har sundhedsstyrelsen i bekendtgørelse nr. 580 af 14. december 1981 fastsat forskellige, ret detaljerede regler for klinikernes indretning. Der er f.eks. fastsat regler om mindste arealstørrelse, om dagslysadgang, om effektiv ventilation og om gulvbelægningens art. Der er også fastsat regler om mulighed for ugenert omklædning, om mulighed for hvile for patienten efter behandling, om venteplads og garderobeplads.

Lovbestemmelsen og de i medfør af denne temmelig detaljerede regler for indretningen foreslås ophævet som led i regeringens bestræbelser for forenkling og regelsanering. Det forekommer unødigt at fastsætte regler om godkendelse og indretning af fysioterapeutklinikker, når tilsvarende særlige krav ikke stilles for så vidt angår praktiserende lægers, speciallægers og tandlægers indretning af klinikker.

Det vil således for fremtiden være de almindelige regler om indretning af erhvervslokaler, om arbejdsmiljø m.v., der vil være afgørende for kravene til indretning af fysioterapeutklinikker, i lighed med, hvad der gælder for de øvrige ydere, der praktiserer for sygesikringen.

Til nr. 5. (§ 23, stk. 2, 1. punktum).

Forslaget indebærer ingen ændring med hensyn til udvalgets sammensætning i forhold til gældende lov, såfremt amtsrådet vælger at bibeholde den nuværende fordeling mellem sygehusudvalget og social- og sundhedsudvalget. Såfremt der imidlertid sker en samling af sygehusopgaverne og sygesikringsopgaverne uden for social- og sundhedsudvalgets regie, vil amtsrådet skulle udpege mindst en repræsentant for dette udvalg til § 23, stk. 2-udvalget. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 2 og 4.

Til nr. 6. (§ 24, stk. 1 og 2).

Forslaget er en konsekvens af opgaveomlægningen mellem socialministeriet og indenrigsministeriet.

I stk. 1 overføres sikringsstyrelsens lovfæstede pligt til at bistå amtskommuner og kommuner ved administrationen af sygesikringsloven til indenrigsministeren.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, har sikringsstyrelsen bevaret visse opgaver vedrørende administrationen af sygesikringsloven. Det forekommer imidlertid uhensigtsmæssigt i loven specielt at opregne disse tilfælde. Der er derfor foreslået en almindelig adgang til for indenrigsministeren, men med socialministerens indforståelse, at overdrage varetagelsen af administrative opgaver til sikringsstyrelsen.

Opgaverne efter lovens § 14 vedrørende sygesikring til søfarende forudsættes fortsat varetaget af direktoratet for søfarende, som i øjeblikket varetager opgaven efter socialministeriets bekendtgørelse nr. 732 af 21. december 1982.

Til nr. 7. (§ 25).

Efter bestemmelsen får indenrigsministeren en tilsvarende ret som tidligere chefen for sikringsstyrelsen til at indhente oplysninger til brug for lovens administration fra sygehuse, klinikker, behandlende læger m.v. Det er anset for hensigtsmæssigt at udvide retten til at indhente oplysninger til også at omfatte de øvrige yder-grupper inden for sygesikringen. f.eks. tandlæger samt fra amtskommuner og kommuner, der varetager administrationen af væsentlige opgaver efter loven, f.eks. afregning med yderne (amtskommunerne) og lægevalg samt gruppeskift (kommunerne).

På tilsvarende måde overtager indenrigsministeren den kompetence, som chefen for sikringsstyrelsen hidtil har haft til at pålægge kommunale og amtskommunale myndigheder at tilvejebringe statistiske oplysninger.

Til nr. 8. (§ 26, stk. 1).

Forslaget er en konsekvens af opgaveomlægningen mellem socialministeriet og indenrigsministeriet.

Medens opgaveomlægningen ved bekendtgørelse nr. 387 af 30. juni 1983 i øvrigt umiddelbart indebærer, at indenrigsministeren overtager alle de beføjelser m.v. efter sygesikringsloven, som hidtil har været varetaget af socialministeren, og som efter bekendtgørelsen er overført til indenrigsministeren er forholdet lidt anderledes med hensyn til